

se man hukka sai. Sest sesamma emma hännilanne
olli ütfinda meie maal jänu kui fik tõise ammo jo
ärralännu, et temma ennege sedda ellajat es lasse
hukka sada, ke kohhalt tõisest suggust olli, ning
nüüd ennege kassuemma häteggemisse ning kassu-
poja armeto kõrre läbbi, temma ommatsete sanu.
Nink se sädusse täutminne, kumma perrast temma
monne näddali perra ärrakoli — sest et temma nal-
ja perrast, kumma temma ennamb sedda, minnga
temma henda muido tolt, es lõmwa ning külma
perrast mes päle tulli, ennamb es jomwa toistile
perra lendada — se sädusse täutminne teggi et
temma henne päle sugguke es mõtle enge se armeto
poja päle mõtti ke tälle ni paljo waiwa olli tennu.

Der Druck wird gestattet.

Dorpat, den 17. Nov. 1833.

Dr. E. Sartorius, Censor.